

Příprava na pouť

Perla Slezska - Cvilín Můj milovaný. Vidím tento kostel z okna a rád do něj chodím. Nebo aspoň přes den vyšlapu pověstné cvilínské schody a zajdu se sem pomodlit. Ne nadarmo jej kdysi kdysi označil termínem „Perla Slezska“. Tyčí se majestátně nad Krnovem, nádherný mariánský kostel, který je viditelný ze všech stran, jimiž do tohoto města přijíždíte. Ať jedete od Opavy, Bruntálu nebo polských Hlubčic, vždy máte v dálce před očima

červenobílý chrám na kopci, jenž je v noci osvětlen. Ony jsou ty cvilínské kopce vlastně dva, na jednom z nich se nacházejí ruiny středověkého hradu, na druhém rozhledna z počátku dvacátého století a kousek od ní kostel zasvěcený Panně Marii Sedmibolestné.

Nejstarší zmínky o Krnovu spadají do třináctého století a už tehdy byl na místě nynějšího chrámu uctíván mariánský obraz na dřevěném sloupu. V roce 1273 přicházejí do Krnova bratři minorité a jeden z jejich kvardiánů - P. Velik - nechal obraz r. 1386 vylepšit. S nástupem Hohenzollernů, luteránského knížecího rodu, se spojuje nejen poluterštění města i okolí, ale i zmizení, nebo spíše zničení obrazu. Když pak vládu nad městem převzali Lichtenštejnové, navrátili město pravé víře a na místě bývalého obrazu vztyčili velikánský dřevěný kříž. To se psal rok 1635.

Ale až koncem 17. stol. došlo k výstavbě dřevěného kostelíka na tomto kopci. Stalo se tak r. 1684 a podnět k tomu dal tehdejší krnovský kvardián minoritů, P. Kornelius Ottweiler. Pozoroval prý podivuhodnou moc

vycházející z posvátného ticha rozprostírajícího se na místě a naplňující nitro blahodárným pokojem. Nad Cvilínem viděl každou noc vycházet hvězdu, která zářila mnohem jasnější než všechny ostatní. A nebyl sám. I jiní ji pozorovali a přicházeli na Cvilín, aby zde zakusili podobné pocity jako P. Kornelius. Svatyně byla zasvěcena Svatému Kříži a Bolestné Panně Marii.

Brzy nato vznikl i nádherný obraz Sedmibolestné Panny Marie, který je umístěn na zadní straně oltáře. Když dostal krnovský malíř a radní Heinrich Teuber tuto zakázku, prožíval zrovna přetěžké životní chvíle - před očima mu umírala těžce nemocná dcera Barbora. Svou bolest vtiskl i do Mariiny postavy, podobně jako třeba A. Dvořák vložil bolest nad zemřelým synkem do přeúchvatné skladby Stabat Mater. Teuberova Maria stojí se sepjatýma rukama v úpěnlivé modlitbě a uslzenýma očima vzhlíží prosebně k nebi. Když zhruba po deseti letech dostal tentýž malíř novou zakázku na vymalování obrazu Sedmibolestné Panny Marie, z vděčnosti nad uzdravením dcery ztvárnil tentokrát Bohorodičku v jiné póze - Matka shlíží na své děti a její ruce jsou tentokrát sice taky sepjaté, ale zřetelně připraveny k objetí. Tento obraz zdobí hlavní stranu oltáře a díky situovanosti chrámu tak Maria pohlíží na město, kdežto na starší verzi, umístěné na zadní straně oltáře, v jímavém gestu smíření, přijetí bolesti a odevzdání se Bohu vysílá prosby směrem k nebi. (Jiná verze hovoří o tom, že dcera Barbora přeci jen zemřela a že se otcova bolest zračí v slzách Mariiných. Druhý obraz pak má představovat umělcovo smíření a vyrovnání se s ranou osudu.)

Kostel lákal mnoho poutníků, takže už v letech 1722-1727 byl na základě rozhodnutí dalšího kvardiána, P. Bedřicha Kubína, vedle dřevěného vystavěn nový a větší. A hlavně kamenný. Táta a syn Gansovi jsou jeho stavitelé. K tomu pak ještě připočítejme nádhernou freskovou výzdobu z dílny brněnského malíře Františka Ecksteina. A ostatky sv. Inocence a Donáta.

Pak přišel rok 1786, rok spadající do desetiletí vlády Josefa II., vlády, jež přinejmenším poutním místům rozhodně nepřála. Z nařízení jeho osvícené císařské milosti byl kostel uzavřen a určen k likvidaci. Tu se do toho vložili čtyři krnovští měšťané, kteří kostel za sumu 406 zlatých vykoupili. Mám za to, že se hodí, abychom zde uvedli jména této čtveřice, jež se zasloužila o zachování domu Božího i pro naše časy - A. Philieb, H. Schmidt, C. Quesker a M. Weiss. Museli ještě přikoupit okolní pozemky a vystavět na nich kolonii domů, aby se tak kostel přestal počítat mezi „ohrožený druh“, tj. poutní kostely, a stal se kostelem farním pro obyvatele

nově vzniklého Mariánské-ho Pole. Díky císařskému výnosu však patronát nad poutním místem přestali držet minorité a přešel na diecézní klérus.

R. 1865 zachvátil kostel mohutný požár, který zničil šindelovou střechu i obě věže. Během dvou let však bylo díky úsilí krnovského faráře Heinricha vše uvedeno do původního stavu. A když už měli stavitelé vyndané nářadí, postavili v letech 1869-1879 ještě kamenné schodiště s více než dvěma sty schody. Na přelomu osmnáctého a devatenáctého století vznikla také řada kaplí s křížovou cestou. V r. 1940 dostal múnoritský řád civilínský kostel nazpět - rozšiřující se město potřebovalo pozemky, ty drželi právě minorité, kteří dlouhá léta při pohledu na civilínský kostel snili o jeho navrácení do svého držení. Uzavřel se tedy obchod výhodný pro obě strany. Válečné operace probíhající na krnovském „operačním sále“ na „těle“ civilínského „pacienta“ zanechaly několik výrazných jizev. Kostel utřil zásah letecké pumy, která pronikla stropem do hlavní lodi, prorazila i dlažbu a dopadla až na dno krypty. Byla také zničena levá věž. Díky dalšímu představenému menších bratří sv. Františka P. Šebestiánu Vavrečkovi se však brzy podařilo dát vše opět do pořádku, takže už v r. 1947 mohly být bohoslužby na tomto poutním místě hlavní poutí obnoveny. Znovuvysvěcení pak dokonal olomoucký světící biskup dr. Zela a kostel poté po celou totalitu fungoval, což bylo veliké štěstí, jinak by skončil hůř než po válce.

Po neblahém únoru 1948 přešel kostel opět z rukou minoritů do rukou diecézních kněží. Řád jej dostal zpět v r. 1994. V letech 1994-1996 byl v bezprostřední blízkosti kostela postaven poutní dům Sv. Josefa, sloužící především věřící mládeži a řeholníkům. Před dvěma lety byla opravena zastavení křížové cesty, která znovu dostala i obrazy. Ty původní před pár lety ukradl nějaký nenechavec. Počátkem letních prázdnin zde každoročně probíhá Františkánské setkání mládeže. Jinak se na Cvilíně každoročně koná několik velkých poutí a od května do listopadu jsou zde také pravidelně slouženy nedělní bohoslužby.

z časopisu Te Deum, Libor Rösner

-
- **Ve středu je v Černotíně adorační den.** Adorace začne ve 14 hodin v kostele a bude pokračovat až do mše svaté. Zapište se, prosím, po půlhodinách, aby se vždy před Nejsvětější svátostí někdo modlil.
 - **Měsíční sbírka** vynesla v Hustopečích 9 708,- Kč, ve Špičkách 12 681,- Kč, v Černotíně 2 745,- Kč a v Bělotíně 2 925,- Kč.
 - Po páteční mši svaté bude na faře v Hustopečích **setkání mládeže z děkanátu**.
 - Začneme přípravu na **svátost biřmování** pro starší 17-ti let, kteří tuto svátost ještě nepřijali. Zájemci se nahlase faráři.

POŘAD BOHOSLUŽEB na 9. 10. – 16. 10. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 9. 10.	28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	na poděk. PB a na vyprošení Boží ochrany
		Černotín	9:30	za + mžl Petra Volka, snachu Hanku a rod 2 str
		Bělotín	11:00	za Luboše Urbana a rodiče
Pondělí 10. 10.		Hustopeče	18:00	za Karla Majkuse, rod 2 str ž r
Středa 12. 10.		Černotín <i>Adorační den</i>	17:00	za Annu Kainarovou, mža, sestru a ž r
		Špičky	18:00	za + Jana Jaška, 2 mžky, 2 dcery a DO
Čtvrtek 13. 10.		Bělotín	18:00	za + r Šandorovu a Malátovu
Pátek 14. 10.		Hustopeče	18:00	za Otakara Vinklárka, ž a + r a DO
Sobota 15. 10.	Sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	Heřmanice	16:00	za farníky
Neděle 16. 10.	29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za ž a + farníky z Dubu
		Špičky	9:30	za + Josefa Vozáka, ž a + r
		Bělotín	11:00	za Bedřicha a Emílii Kývalovy

- V sobotu **15. října** pojedeme na Slezskou pouť k Panně Marii Sedmibolestné na **Cvilíně**. Vyjedeme 30-ti místným autobusem v 8:30 hod. z Černotína přes Špičky, Hustopeče a Bělotín. Půjde se pěšky (cca 30 minut) za zpěvu a modliteb na Cvilín, kde bude v 13:00 hod. mše svatá, kterou bude sloužit P. František Juchelka v tradičním římském ritu. Napište se na listy v kostelech. Cena za dopravu bude do 200 Kč.

Telefon na faru: **581 626 040**